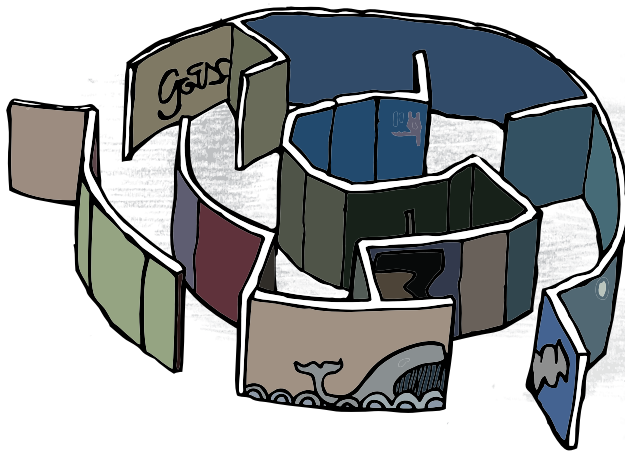

Ďakujem, dobre

Köszönöm, jól / Fine, Thanks

účinkujú/szereplők: Atila Mokos, Miroslav Krobot, Béla Várady, Vladimír Obšil, Zuzana Mauréry, Jana Ol'hoová, István Olasz, Daniela Pribullová, Abel Csekes, Barbora Ilithová, Xénia Molnár, Milan Vojtela, Bety K. Mjerneriková, Anna Ferenczy, Ján Fajnor, Tibor Fabó, Éva Bandor, Lajos Vöröš, Mária Kácsarová, Sándor Terhes, Ján Gressšo, Blaho Uhlár, Tibor Tóth, Vít Bednárik, Marek Šulík, Deniz Özcelebi a ďalší/és mások

produkcia / gyártásvezető: Katarína Krnáčová, scéna a kostým / díszlet és jelmez: Erika Gadus, zvlk. / hang: Dušan Kozák, Strih / vágók: Maroš Šlapeta, Zuzana Csépló, kamera / fényképeztek: Peter Balcar, Milan Balog, námet a scenár / forgatókönyv: Marek Leščák a/és Máttyás Priker
réžia / rendezte: Máttyás Priker

www.dakujemdobre.sk

FILM
TOP1A

PUNKCHART FILMS

mediálni partneri /
médiapartnerek:

SME

ÚJ SZÓ

.týždeň

KINEČKO

CITYLIFE

:RÁDIO DEJÍN

:RÁDIO_FM

Ďakujem, dobre

Köszönöm, jól / Fine, Thanks

Réžia: Mátyás Prikler

Námet a scenár: Marek Leščák a Mátyás Prikler

Kamera: Peter Balcar, Milan Balog

Strih: Maroš Šlapeta, Zuzana Cséplő

Zvuk: Dušan Kozák

Scéna a kostýmy: Erika Gadus

Produkcia: Katarína Krnáčová

Producent: Mátyás Prikler

Hrajú: Attila Mokos, Miroslav Krobot, Béla Várady, Vladimír Obšil, Zuzana Mauréry, Jana Oláhová, István Olasz, Daniela Pribullová, Ábel Csekés, Barbora Illithová, Xénia Molnár, Milan Vojtela, Bety K. Majerníková, Anna Ferenczy, Ján Fajnor, Tibor Fabó, Éva Bandor, Lajos Vörös, Mária Kácserová, Sándor Terhes, Ján Greššo, Blaho Uhlár, Tibor Tóth, Vít Bednárík, Marek Šulík, Deniz Özcelebi a ďalší

Minutáž: 134 min.

Svetová premiéra: 24. januára 2013 (MFF Rotterdam, sekcia Bright Future)

Slovenská distribučná premiéra: 31. januára 2013

Synopsa

Dlhometrážny film Ďakujem, dobre sa skladá z troch poviedok a epilógu. Jednotlivé príbehy sa odohrávajú na pozadí súčasnej hospodárskej krízy, ktorá vstupuje do intímnych životov postáv a naostro odhaľuje ich pokrivené vzťahy, v ktorých žijú. Prvá poviedka je príbehom lokálneho politika a podnikateľa Miroslava, ktorý sa snaží svojky riešiť problémy vo vlastnej firme, problémy svojho brata a smútok večne opitej ženy. Ako obratný manipulátor zanecháva po sebe iba spúšť, aj keď má pocit, že všetkým pomáha. Druhá poviedka je o dôchodcovi Bélovi, ktorému náhle zomrie manželka. Napriek tomu, že sa spolu hádali, Béla sa cíti po smrti ženy opustený a sám. Ťažké dni mu neľahčujú ani jeho syn Attila a dcéra Marika, hoci do nich vkladá všetky svoje nádeje. Ponížený a nepotrebný Béla sa nakoniec ocitá v starobinci medzi ľuďmi, ktorí dožívajú a čakajú na svoj koniec. Tretia poviedka je príbehom Attilu, Bélovho syna, ktorý sa bojí o zamestnanie a prichádza aj o rodinu. V snahe o vnútornú harmóniu zabezpečí asi najhoršie Vianoce sebe, svojej žene Zuze a aj ich deťom. Hoci chce silou-mocou manželstvo zachrániť, poníži sa aj v očiach svojich dvoch detí a s taškami ostáva vymknutý pred dverami vlastného bytu. Attilov boj o návrat do rodiny je tragikomickým vyvrcholením jeho úsilia byť milovaný a vážený. Na záver filmu sa väčšina postáv stretne na svadbe Miroslavovej dcéry Dany a Pištu, Attilovho príbuzného. Na slovensko - maďarskej svadbe sa všetci bavia, jedia, pijú a tancujú do rána, v snahe zmazať prežitú a veriť, že bude lepšie.

Metódu využít v tomto filme, by sme mohli nazvať „obzretie sa okolo seba“. Všetky príbehy sú inšpirované reálnym životom a film je pozorovaním súčasného sveta tak, ako ho okolo seba vnímajú a cítia jeho tvorcovia. Observačný spôsob rozprávania, ktorý má blízko k dokumentárnemu filmu, je kľúčovým postupom, ako preniknúť dovnútra postáv v snahe precítiť ich starosti a pochopiť ich zúfalé úsilie vymaniť sa z nich. Hoci ich správanie môže často pôsobiť tragikomicky, je to len zrkadlový odraz sveta, ktorý síce postupne stráca morálku, no rozhodne nestráca nádej.

Producent:
MPhilms s.r.o.
Horná 5
831 52 Bratislava
www.mphilms.sk

Distribútor:
Filmtopia s.r.o.
Novackého 2
841 04 Bratislava
www.filmtopia.sk

PR:
Eva Križková
+421 907 626 627
ek@filmtopia.sk

Realizáciu filmu finančne podporil:

AUDIO
VIZUÁLNY
FOND

www.dakujemdobre.sk

Ďakujem, dobre

Köszönöm, jól / Fine, Thanks

O TVORCOCH

Mátyás Prikler (scenár, réžia, producent)

Mátyás Prikler sa narodil v Bratislave. Absolvoval hranú réžiu na Filmovej fakulte Vysokej školy múzických umení v ročníku Stanislava Párnického. V rokoch 2005 – 2006 študoval na Divadelnej a filmovej akadémii v Budapešti v ročníku Jánosa Szásza a Attilu Janischa. Nakrútil niekoľko krátkych a stredometrážnych filmov: The Life of a Fly (2002), Ōnarckép – Autoportrét (2004), Oni nie sú tvoj muž - Nem ők a te férjed (2006), Ďalšie dejstvo - Következő felvonás (2006) a dokumentárne filmy Frank Urban-Cajal (2007) a Juraj Kubánka (2008). Jeho zatiaľ posledný krátky film Ďakujem, dobre (2009) bol vybraný do sekcie Cinéfondation na MFF Cannes 2010. Rovnomenný film Ďakujem, dobre (2013) je jeho dlhometrážnym debutom. Mátyás Prikler založil a vedie produkčnú spoločnosť MPhilms.

Marek Leščák (scenár)

Marek Leščák sa narodil v Bratislave. Absolvoval dramaturgiu a scenáristiku na Filmovej a televíznej fakulte Vysokej školy múzických umení v ročníku Lea Štefankoviča, kde v súčasnosti pôsobí ako pedagóg. Ako scenárista pracoval na filmoch oceňovaných doma aj v zahraničí: Záhrada (réžia: Martin Šulík, 1995), Orbis Pictus (réžia: Martin Šulík, 1997), Sinečný štát (réžia: Martin Šulík, 2005), My zdes (réžia: Jaroslav Vojtek, 2005), Slepé lásky (réžia: Juraj Lehotský, 2008), Hranica (réžia: Jaroslav Vojtek, 2009), Ďakujem, dobre (réžia: Mátyás Prikler, 2009), Ilja (réžia: Ivan Ostrochovský, 2010), Cigán (réžia: Martin Šulík, 2011), Až do mesta Aš (réžia: Iveta Grófová, 2012) a ďalšie dokumentárne a krátke filmy.

Peter Balcar (kamera)

Peter Balcar sa narodil v Púchove. Po ukončení Slovenskej technickej univerzity v Bratislave študoval kameru na Filmovej a televíznej fakulte Vysokej školy múzických umení v Bratislave. Pracuje väčšinou v oblasti dokumentárnej a televíznej tvorby. Spolupracoval na projektoch, akými sú krátky film Mesto kostolov (réžia: Andrea Horečná, 2001), televízne dokumenty Imrich Lyócsa (réžia: Mátyás Prikler, 2008) a Rozhovor (réžia: Mátyás Prikler, 2010). Ďakujem, dobre (réžia: Mátyás Prikler, 2013) je jeho dlhometrážnym debutom.

Maroš Šlapeta (strih)

Maroš Šlapeta sa narodil v Bratislave a študoval architektúru. Neskôr absolvoval štúdium strihu na Filmovej a televíznej fakulte Vysokej školy múzických umení v Bratislave, kde od roku 2004 tento odbor vyučuje. Spolupracoval na množstve dokumentov: Blázonko (réžia: Jaroslav Vojtek, 2002), My zdes (réžia: Jaroslav Vojtek, 2005), Juraj Kubánka (réžia: Mátyás Prikler, 2008), Hranica (réžia: Jaroslav Vojtek, 2009), Malý zúrivý Robinson (réžia: Tina Diosi, 2010), Identity Petržalky (réžia: Juraj Chlpík, 2010), Ilja (réžia: Ivan Ostrochovský, 2010) a hraných filmov: Quartetto (réžia: Laura Siváková, 2002), Návrat bocianov (réžia: Martin Repka, 2007), Ďalšie dejstvo - Következő felvonás (réžia: Mátyás Prikler, 2006), Sněženy a machři po 25 letech (réžia: Viktor Tauš, 2008), Ďakujem, dobre (réžia: Mátyás Prikler, 2009), Viditeľný svet (réžia: Peter Krištúfek, 2011), Až do mesta Aš (réžia: Iveta Grófová, 2012).

Zuzana Cséplő (strih)

Zuzana Cséplő sa narodila v Bratislave. Po skončení Slovenskej technickej univerzity v Bratislave študovala strih na Filmovej a televíznej fakulte Vysokej školy múzických umení v Bratislave. Ako strihačka spolupracovala s viacerými významnými slovenskými filmármi na projektoch rôznych druhov a žánrov, na dokumentoch Posledná maringotka (réžia: Peter Beňovský, 2008), Hranica (réžia: Jaroslav Vojtek, 2009), Ilja (réžia: Ivan Ostrochovský, 2010), ako aj na hraných filmoch Smutný valčík (réžia: Jaroslav Rihák, 1996), Ďalšie dejstvo - Következő felvonás (réžia: Mátyás Prikler, 2006), Cinka Panna (réžia: Dušan Rapoš, 2009), Ďakujem, dobre (réžia: Mátyás Prikler, 2009).

Dušan Kozák (zvuk)

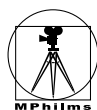
Dušan Kozák sa narodil v Šali. Absolvoval štúdium zvuku na Filmovej a televíznej fakulte Vysoké školy múzických umení v Bratislave. Pracuje ako zvukový majster v Slovenskom rozhlase. Spolupracoval na viacerých dokumentárnych filmoch: Cesta Magdalény Robinsonovej (réžia: Marek Šulík, 2008), Afganské ženy za volantom (réžia: Sahraa Karimi, 2009), Celý svet je úzky most (réžia: Dušan Hudec, 2010), Cigarety a pesničky (réžia: Marek Šulík a Jana Kovalčíková, 2010), Chránené územie (réžia: Adam Hanuljak, 2010), Zvonky šťastia (réžia: Marek Šulík a Jana Bučka, 2012). Spolupracoval na krátkometrážnom filme Ďakujem, dobre (réžia: Mátyás Prikler, 2009). Ďakujem, dobre (réžia: Mátyás Prikler, 2013) je jeho prvým dlhometrážnym hraným filmom.

Erika Gadus (scéna a kostýmy)

Erika Gadus sa narodila v Košiciach. V roku 1996 absolvovala štúdium scénografie v ročníku Milana Čorbu a Jozefa Cillera na Divadelnej fakulte Vysoké školy múzických umení v Bratislave. Spolupracuje s divadlami v Maďarsku, na Slovensku a v Poľsku. Od roku 2006 spolupracovala na filmoch: Ďalšie dejstvo - Következõ felvonás (réžia: Mátyás Prikler, 2006), 1 (réžia: Pater Sparrow, 2008), Ďakujem, dobre (réžia: Mátyás Prikler, 2009), Môj pes Killer (réžia: Mira Fornay, 2013).

Katarína Krnáčová (produkcia)

Katarína Krnáčová sa narodila v Bratislave. Počas štúdia na Univerzite Komenského pracovala ako asistentka produkcie na slovensko-kanadskom koprodukčnom seriáli pre HBO Composers' Specials (ALEF JO Filmštúdio, 1997) a Artists' Specials (ALEF JO Filmštúdio, 1999). Pôsobila ako výkonná producentka filmu Afganské ženy za volantom (réžia: Sahraa Karimi, 2009) a koordinátorka produkcie filmu Ženy môjho muža (réžia: Ivan Vojnár, 2009). Katarína Krnáčová začala spolupracovať s Mátyásom Priklerom ako vedúca produkcie krátkometrážneho filmu Ďakujem, dobre (2009) a v tejto pozícii zotrvala aj pri tvorbe dlhometrážneho filmu Ďakujem, dobre (2013). V roku 2011 spolupracovala s režisérkou Mirou Fornay na príprave filmu Môj pes Killer (2013).

MPhilms s.r.o.

MPhilms s.r.o. vznikla v roku 2010. Venuje sa hlavne produkcii autorských filmov. Film Ďakujem, dobre je prvým dlhometrážnym filmom v produkcii MPhilms. V roku 2012 sa začala produkcia hraného filmu Deti (réžia: Jaroslav Vojtek). V produkcii MPhilms sa vyrába aj film Slovensko 2.0, ktorý sa skladá z desiatich krátkych filmov desiatich slovenských režisérov. MPhilms je menšinovým koproducentom pripravovaného filmu Mirage (réžia: Szabolcs Hajdu).

**TOPIA
FILM**

Filmtopia s.r.o.

Filmtopia s.r.o. je nová distribučná spoločnosť, ktorá vznikla v septembri 2012. Jej zámerom je vytvárať priestor pre filmovú tvorbu, ktorá je nielen kvalitná, ale zároveň posúva hranice skúseností slovenského diváka s udalosťou filmu. Filmtopia stavia nielen na správnej kombinácii základných distribučných ciest, akými sú kamenné kiná, filmové kluby, multiplexy, internet, festivaly a televízia, ale hľadá aj jedinečné možnosti prezentácie pre konkrétny film (filmové školy, site-specific premietania, nefilmové podujatia a priestory).

Ďakujem, dobre

Köszönöm, jól / Fine, Thanks

TVORCOVIA O FILME

Mátyás Prikler (spoluscenárista, režisér, producent)

S mojím kamarátom Marekom Leščákom sme sa obzreli okolo seba a napísali sme scenár k filmu Ďakujem, dobre. Pre mňa bolo a je dôležité, že sme nakrútili film o tom, čo sa deje okolo nás vo svete. Väčšina situácií vo filme je nami odpozorovaná, alebo zažitá. Keď v sedemdesiatych rokoch nakrútil Béla Tarr svoj prvý kinofilm, povedal, že chce ukázať reálny život a ako tvorca neklopal na dvere, ale rovno ich vykopol. Podobne sme na tom aj my. Zároveň ma ako režiséra vždy zaujímal, ako sa dá robiť hraný film, aby nevyzeral ako „hraný“. Nakrúcali sme logikou dokumentárneho filmu - kamera sa prispôbovala situáciám a účinkujúcim, a nie opačne. Pracovali sme s malým štábom (5 - 10 ľudí), čo prinieslo väčšiu slobodu. Aj vďaka tejto metóde je film lacnejší v porovnaní s priemerným hraným kinofilmom.

Ďakujem spolupracovníkom, ktorí sú zároveň mojimi priateľmi, že do tohto filmu išli slobodne a otvorene. Vážim si, že do filmu Ďakujem, dobre investovali svoju energiu a talent.

Marek Leščák (scenárista)

Film Ďakujem, dobre vznikol z prirodzenej potreby, bez servítky rozprávať o svete okolo nás. S Mátyásom Priklerom rozprávame príbehy, ktoré sme čiastočne sami odžili, alebo odpozorovali v okolí a prispôbili ich tak, aby zapadli do štruktúry filmu. Napriek tomu, že takmer každá postava vo filme sa dá vnímať dvojznačne, ja ich ako scenárista mám rád. S odhodlaním a svojským spôsobom bojujú o svoje šťastie vo svete, kde sa vzťahy zekonomizovali, kde doba tlačí na ľudí a oni pod týmto tlakom občas strácajú časť svojej ľudskosti, ale nestrácajú nádej. Pôvodný scenár mal 120 strán a aj keď niekoľko scén počas strihu vypadlo, v situáciách a v dialógoch je film takmer na 90 percent totožný so scenárom. Aj keď je film zaznamenaný takmer dokumentárnym spôsobom, všetko bolo dopredu pripravené a napísané.

Spôsob, ktorý sme v príbehu troch rodín zvolili, však odmieta falošné zjemňovanie či poetizáciu. Osobne si myslím, že sila ľudských životov nie je iba v prežívaní toho pekného, ale je najmä v schopnosti zvládnuť to zlé. Lebo ako hovorí I. Calvino: „Peklo živých nie je to, čo bude, peklo je už tu a je vytvárané tým, že žijeme pohromade. Sú dva spôsoby ako ho pretrpieť, prijmeš to peklo a staneš sa jeho súčasťou, takže ho už ani nevidíš, alebo hľadáš v tom marazme to dôležité a vytváraš tomu priestor...”

Náš film Ďakujem, dobre je cestou, ako bez kalkulu a s nahromadenou zlosťou rozprávať o dobe, v ktorej žijeme a čím žijeme. Keď nebudeme pomenúvať veci pravými menami, mediálna propaganda nás postupne presvedčí, že žijeme v tejto malej krajine v najlepšom zo všetkých možných svetov - a to je hlúposť. Najmä kvôli tomuto pocitu som sa rozhodol na filme spolupracovať. Mátyása si vážim preto, lebo mal odvahu, talent a chuť rozprávať o súčasnosti iným spôsobom.

Peter Balcar (kameraman)

Myslím, že základným profesionálnym konceptom nášho filmu je tvorivá sloboda a úprimné priateľstvo. Na tomto základe sme počas obhliadok diskutovali, hľadali pracovnú metódu a formálne rozdiely medzi hraným a dokumentárnym filmom. Kameraman krátkeho filmu Ďakujem, dobre Milan Balog vybral obrazový formát, typ kamery a intuitívne aj spôsob snímania. Jeho výber ma nijako neobmedzoval a myslím, že to bola správna voľba.

Jeden z formálnych princípov filmu zadefinoval režisér Mátyás Prikler. V hranom filme sa realita prispôbuje kamere, a v dokumente sa kamera prispôbuje snímanej realite. Ak chcete dôsledne naplniť princíp dokumentárnej reality vo filme, prirodzene vám z toho vplynú podmienky, pri ktorých sa to dá realizovať. S architektom nezariaďovať scénu, ale reálny životný priestor, nevytvárať umelé, ale naopak používať odpozorované svetelné konštrukcie bez akéhokoli'vek zásahu, rešpektovať denný rytmus svetla (deň je deň a noc je noc), otvoriť priestor pre hercov, neobmedzovať ich značkami, lampami a ponúknuť im jednotný priestor a čas na tvorbu bez prekážok a nevyhnutných prestávok na presvecovanie. Jednoducho vytvoriť, nerušiť a zaznamenať.

Samozrejme, k tomu, aby sme mohli pozorovať a zaznamenávať, predchádzali časovo náročné obhliadky,

v ktorých sme nehľadali scénu, ale reálny životný priestor. Nehľadali sme svetlo, ale vizualitu konkrétneho miesta, aby som vo výsledku nenakrúcal hercov na scéne, ale v hľadáčku pozoroval konanie zaujímavých ľudí.

Maroš Šlapeta (strihač)

Práca na filme Ďakujem, dobre bola pre mňa zaujímavá z viacerých dôvodov. V prvom rade bol pre mňa dôležitým fakt, že som opäť mohol spolupracovať s ľuďmi, s ktorými som sa už stretol pri práci na iných projektoch, s ktorými sa mi spolupracuje dobre a hlavne sú to aj moji kamaráti. Preto atmosféra, v ktorej film vznikal, bola veľmi príjemná a tento fakt sa určite odrazil aj na výsledku. Dôležitá bola koncepcia filmu. Scenár Mareka Leščáka a Mátyása Priklera vo veľmi zaujímavej a neobvyklej štruktúre sa úprimne a s nasadením vyjadruje k súčasnosti. Skoro dokumentárny, veľmi komorný spôsob nakrúcania a výborné a zaujímavé herecké obsadenie pomohli priniesť do strižne materiál s veľkým potenciálom. A to je pre strih najdôležitejšie. Režisér Mátyás Prikler pristupuje k fáze strihu veľmi inšpiratívne, empaticky a slobodne, čo je pre strihača vynikajúce. Film sme strihali spolu so Zuzanou Cséplő. Takisto to nebola naša prvá spolupráca. Pre mňa vo všeobecnosti je práca v strihačskom tandeme veľmi prínosná. Dovoľuje si zachovať zdravý odstup a prinášať kreatívnejšie riešenia. Myslím, že film Ďakujem, dobre bude pre kontext slovenskej kinematografie svojou úprimnosťou, neobvyklou formou a sústredenosťou výpovede veľmi dôležitý.

Zuzana Cséplő (strihačka)

Keďže som spolupracovala aj na krátkom filme Ďakujem, dobre, bola som zvedavá, ako sa pripoja ďalšie motívy, ako sa sklbi už nakrútená poviedka s novými líniami. Bola to zaujímavá skúsenosť. Tešila som sa na túto prácu, na tvorivé diskusie, na „puntičkárstvo“ a maximalizmus režiséra, na nekonečné prehŕňanie sa v denných prácach (poklona Marošovi Šlapetovi), na spoluprácu s kolegami, ale aj na neodmysliteľné pracovné obedy, pri ktorých sa vyriešilo veľa zauzlených momentov filmu.

Erika Gadus (scénografka a kostýmová výtvarníčka)

Jedna slávna módna návrhárka mi po tom, čo videla hercov v mojich kostýmoch, povedala, že ona by v živote nevedela obliecť človeka do šiat, ktoré sa jej nepáčia. A tu sa skrýva odpoveď, čo je úlohou kostýmovej a scénografickej zložky pri filme dokumentárneho štýlu. Zostať neviditeľnou. Všetko musí pôsobiť prirodzene a autenticky. Moja spolupráca s režisérom, kameramanom a produkciou prebehla veľmi jednoduchým spôsobom. Rozumeli sme si, verili si, pomáhali, zbytočne jeden druhého neznervózňovali. Na filme Ďakujem, dobre ma prekvapil fakt, koľko vecí viem robiť naraz. Samozrejme, mať dobrú produkčnú je veľká výhra!